

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felélős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók a dohányboltoknál.

A mi tulipános lelkesedésünk.

A múlt esztendő behozatala a hivatalos statisztikai adatok szerint 3—400 millió koronával többet jelez, mint az 1906-ik esztendőben.

Hát ez a dolog nagyon, de nagyon elszomorító. Elszomorító különösen azért, mert a külföldről, főleg pedig Ausztriából való behozatali épen akkor emelkedett ilyen rohamosan, amikor nálunk az a politikai párt vette kezébe az ország kormányzatát, amely az Ausztriától való teljes elszakadást, az önálló vámterületet és az önálló nemzeti bankot írta zászlájára, amikor a tulipán színes virágával a gomblyukban az egész társadalom megmozdult, hogy hadat üzenjen minden oly iparterméknek, ami külföldi s ami osztrák.

Mit bizonyít ez? Azt bizonyítja, hogy a magyar lelkesedés csak szalmaláng. Az állandó tűz, amelynek melegénél megerősödhetne a hazai ipar, hiányzik. A mi társadalmunk minden jó eszmét csak ideig-óráig támogat, csak addig, amíg divatos. Aztán elfelejti és megy minden a régi ben.

Ott azonban, ahol a hazai ipar a külföldvel versenyezni nem képes, még értjük az utóbbinak pártolását, ott azonban, ahol a magyar ipar bátran kiállhat a külföldivel vagy az osztrákkal szemben, valóban

érthetetlen, valóban bűn a honi ipart mellőzni.

A gácsi, zsolnai és brassói posztógyár kelméi a külföldi árukkal bátran kiállják a versenyt, de a szabó is, aki raktáron tart ilyen posztót, a külföldit, az osztrákot ajánlja, mert már ahhoz van szokva és a közönség legnagyobb része csak azt vásárol tőle, minélfogva több nyereséget húz belőle, mint a honi gyártnányból. Innét van azután az, hogy az év első 9 hónapjában 316 millió értékű szövő- és fonóipari cikket hoztak be Ausztriából.

Mindenki beláthatja, hogy ha ez továbbra is így marad, akkor hiába beszélünk az ország függetlenségéről, hiába választunk csupa függetlenségi képviselőt, ez az ország csak szegény marad s gazdaságilag a jövőben is Ausztria iparának gyarmatállama, amely ölbe tett kezekkel, tétlenül nézi, hogy fiai közül százezrek vándorolnak ki azért, mert nem tud nekik munkát és megélhetést biztosítani.

A magyar iparnak első sorban a hazai piacot, a hazai vevőközöségét kell megnyerni. Rá kell szoktatni az embereket, hogy amikor vásárolnak mindig szerezzenek előbb meggyőződést arról, hogy amit venni akarnak, azt ugyanolyan minőségben, ugyanazon árrban nem kapják-e meg hazánkban? Ha iparosaink és kereskedőink

látják, hogy a közönség állandóan érdeklődik a magyar gyártmányok iránt, a saját jól felfogott érdekükben kezdetben magyar árut is, később pedig tisztán csak magyar árut fognak üzletükben tartani.

És ha ez az idő elkövetkezik, pedig el kell következnie, akkor bizonyára nem fog tőlünk évenként 1200 millió korona kivándorolni külföldi és osztrák árukért, hanem bennmarad az országban s mint-hogy annak nagy része munkabér, néhány száz millió ezen a címen is nálunk marad s ez elég lesz arra, hogy az Amerikából vissza vándorló honfiainknak kenyeret adjunk.

A társadalmi kérdés és a magyar ifjuság.

— A Széchenyi Szövetség ismertetése. —

Soha kritikusabb helyzete nem volt a cikkezőnek, mint manapság. Privátim váltott eszmecsereket, hivatalosan elhangzott dikciók rendszerint pozitív médiumok körül forgolódnak, melyeket szemmel és füllel veszünk észre legelőbb. S ez a közszokás szinte kánonszerű tekintélyre emelkedett. Ugy, hogy ha az ember kisértéltől állósságban mozog; ha kategóriáit mindjárt méterrel ki nem méri, azzal illetik, hogy rébuszokban beszél, hogy vértelen elméletet alkot és frázisokkal dobálózik.

Lehet, hogy az igazság keresésében metodikailag előrehaladt emberi szellem helyes uton halad a fejlődésének eredménye ez.

— Rátok adom anyai áldásomat, gyermekem, sietett Belezsnayné megadni belegevezését, hanem utána mindjárt kétség szállotta meg. De fiam, folytatta csöndesen, hátha vagyont keres ő is nálad?

— Nem ő, anyám, felelte Sándor majdnem elzárkózva, nem ismered őt. Azt keresi csak, hogy szeressék őt. Ládd-e, én szeretem, mérhetetlenül szeretem. Hát te anyám, tudnád-e szeretni őt?

— Aki téged szeret, fiam, azt én is szeretem, felelte az anya s keblére szoritotta jó fiát. E pillanatban föltárl az ajtó s az irodaszolga lépett be.

— Jól van, megyek egyszerre, volt Sándor részéről a válasz.

— Hová megy, fiam? kérdezte Belezsnayné kíváncsian.

— Megújítani egy régi történetet: árverezünk s egy régi családdal ismét kevesebb lesz nemsokára.

— Brr! rázkódott meg Belezsnayné. S te elvállalod az ilyen mesterséget?

— Árverésre az ügyvédek rendszeren a bojtárjukat küldik. Mit tegyek? Ez a kenyerünk.

— De megígéred, fiam, hogy nem leszel szivtelen szegény emberek iránt?

— Megígérem, meg anyám, csakhogy ne feledd, hogy a bojtár csak bojtár, aznap kitélik az esztendeje, mikor a gazdának parancsolni próbál. No de majd meglássuk, mit tehetünk. Isten veled anyám!

Kezet csokolt neki s távozott. Lenn a végrehajtó már várta. Fölkuporodtak együtt szépen a kocsira s kihajtottak Tótelekre, hogy nemzetes Gózyon Mátýás uram feje alól kihuzzák az utolsó vándokost.

Gózyon Mátýásnak azonban vala anyyi

Jó az Isten.

Látod, jó az Isten
Nem hagyja övét;
Segíti, megáldja
Kik szerelére kérk.
Fordítja nem egyszer
A rosszat is jóra
S a benne bizókat
Csapással is övja.
Ne búsulj hát lelkem,
Ha nehéz az élet
Ha a gond törvise
Nap nap után éget.
Reményed szárnyaljon
Mindig föl az égig...
Látod, jó az Isten
Nem hagyja övét.

Szemlér Ferenc.

Az ügyvédbojtár.

— A „Fejérmegyei Napló” tárcája. —

Régi történet új kiadásban: egy úri családdal szegényebb a vasmegegyi dzsentri, Belezsnay-ékat kibecsülték: ősi kastélyukból s Belezsnay Ádám golyót röpített a fejébe. Özvegye is szívesen vele ment volna tulvilágra; de neki nem volt szabad ily rövid pörrel menekülnie a bukás szegényéből, neki még volt valakije, ki fölött örködni legszentebb anyai kötelessége. Mert hiszen

mi lenne az ő fiából, Sándorból, ha gyámoltalanul és támasz nélkül hagyja vissza ite e világon a rideg és önző emberek között?

S ugyan mi lett így belőle? Pár hónappal ezelőtt még irigylet jógász volt, kit a szülők ez-resei tartanak ki, most ügyvédbojtár, ki önmagát tartja nyomorult hatvan forint gázsiján. Val-nikor a pénz csak forinnál kezdődött nála, most a garast is megbecsüli; valamikor tündérialom volt még neki az élet, melyből most keserű valóra ébredett.

Hanem azért panasz nem jó ajakára. Az élet keresztjét panaszszó nélkül vinni föl a szenvedés Golgothájára, az próbálja a férfi jellemet. Az asszony erősnék hitte magát, pedig fia erősebb volt nála. Belezsnayné akarta vigasztalni szivtelen Sándort s a végén mégis Sándor szarította föl a csillogó könyveket szegény édesanyja elborult szeméből.

Ne félj anyám, nem tart ez örökké így, mondogatta gyakran a legszentebb meggyőződés szilárd hangján, ha soká tart is az éjjel, végtére mégis meghasad a piros hajnal.

— Gondolod, fiam? szólalt meg bánatosan Belezsnayné s mit gondolsz, mikor hasad meg majd számunkra az a hajnal?

— Majd ha Klemint oltárhoz vezetem.

— Klemint? kérde az anya elcsodálkozva.

— No igen, Sárossy Klemint, azt az anyagalt, tört ki lelkesülten Sándor. Budapestten ismertük meg egymást ott ültette az Uristen kölcsönös szerelmünket szivünkbe s mi egymáséi leszünk.

— Gazdag? — tudakolta Belezsnayné kissé félénken.

— Nagyon gazdag, földbirtokosnak a lény. Az ő vagyona helyre fogja állítani a Belezsnay-czimer régi fényét.

Mai lapunk 6 oldal.

Mindenesetre jó, ha az ember eszméiről beszél, — melyek elvlegre láthatatlanok — s ha kijelölésökkel kecsegtet, azokat kellő világításban be is mutatja.

Meghajlok a közszokás előtt. Kánonját irányelvnek tekintem magamra nézve. Megkísértem hát, hogy amit mult ekkoriban a magyar ifjuság, társadalmi feladatáról, ennek lehetőségeiről, sőt szükségéről általában kimondtam, azt most kézzel fogható módon be is bizonyítsam.

Az eszme, az elv próbaköve a gyakorlat. Egy realis testületet rajzolok hát meg, mely jel-szavakkal indult a jelzett feladat teljesítésére, — és a gyakorlat életet öntött sokakról frázisoknak tartott eszméibe.

A Széchenyi Szövetségről van szó. Célját már eléggé érintettem, mikor a magyar ifjuság társadalmi feladatáról beszéltem. Mert ez a szövetség éppen ezekben a feladatoknak kivételére vállalkozott.

Munkáját, eszközeit, eredményeit lássuk most. A krónikás hűségével iparkodom mindezt elmondani, amint azt maga a Szövetség írja le egyik kiadványában.

Ez a szövetség iparkodik fölvenni az ifjuságot, hogy érdeklődjék a népjóléti intézmények iránt. Összegyűjti tagjait előadásokra, gyűlésekre, felolvasásokra, ahol már jártas, tapasztalt férfiak ismeretükkel előtűnik azokat az intézményeket, amelyek a népet, a falvakat megmentik az eladósodástól, az anyagi és erkölcsi romlásától. Az így szerzett ismereteket pedig az ifjak fölhasználják a nép körében, a falvakban.

Vasárnaponként aztán a Széchenyi Szövetség tagjai kisebb-nagyobb csoportokban vidéki kiszállásokat rendeznek, hogy felkeressék a színmagyar falusi népet s helyzetéről, ügyes-bajos dolgairol felvilágosítást nyerjenek.

Különösen az olyan helyeken, ahol a szocialista izgalom kezdik félrevezetni a földműves munkásokat, gyűléseket rendeznek. A szocialis kérdésben és népszónoklásban már jártasabb kiküldöttek egyike elmondja jövetelük célját. A másik igaz színtekkel-lesti a szocialista tanokat. A harmadik mutat a helyes módokra, amelyek a nép szervezésére és jólétének emelésére alkalmasak. Közben különös gondnal ismertetik a szövetkezési mozgalmat és a gazdalköröket. És ha elég kedvet találnak a faluban, tüzetes utmutatásokat adnak, hogyan kell egy gazdalkört vagy egy szövetkezetet alakítani, sőt maguk is kezükbe veszik az alakítás munkáját.

Például Kunagótán a népgyűlés után, szűkebb értekezletet hívtak össze, melyen a falu jegyzőjéből, segédlelkeséből, egyik tanítóból és néhány tekintélyesebb gazdából álló bizottságot alakítottak, mely a Magyar Gazdaszövetséggel tiszteit összekötésbe lépett.

Másutt visszaéléseket tapasztalnak a néppel szemben. Ilyen helyütt meghallgatjuk a pártiszokat s azoknak orvoslása végett megkeresik a Magyar Gazdaszövetséget, mely leginkább hivott arra, hogy a kisemberek baját orvosolja s a földesurak és munkások közt az ellenitéket elsimítsa. Az a nép, mely ilyen meghallgatást nyer, soha sem ül föl a szocialista hamis apostoloknak. Mert mikor látja, hogy az önzellen-falatság nyujt neki kezet, meggondolja, hogy a magyar ifjura vagy a nemzetközi agitátorra hallgasson-e?

Csak Kunagótát hozom fel erre például, hol az agrárszocialisták grasszáltak. A földmunkás- és gazdaszövetséget előkészítő bizottság ülésén után épen e sorok íróját szólította meg egy előbb véresszajú szocialista, hogy ő meg a társai, (már mint a szocialisták) szintén beiratkozhatnak-e az alakítandó egyesületbe. Józán argumentumaim meggyőzték s bizonyos zavart szegényenl bár arcán, de mégis — ő tette meg az első lépést a közelebbre.

A nagyobb községekkel állandó összekötést is teremti a szövetség. És pedig úgy, hogy kiszállása alkalmával a falu értelemesebb gazdából és munkásaiból Széchenyi-bizottságot alakít, melynek elnöke aztán minden társadalmi mozgalomról értesíti a szövetséget.

Ezen kívül otthonában népirodát nyit a szövetség. S a vidékről érkező ügyes-bajos dolgokban-jogtanácsot nyujt az arra rászorulóknak.

Székhelyén továbbá rendszeres szabadtanulást fejt ki a rendelkezésére álló munkásegysületekben.

S a nép, az eddigi tapasztalatok szerint mindenütt lelkesedéssel fogadja az ifjuságot, Valóságos ünnepnapja a falunak, midőn a Széchenyi Szövetség kiszállást rendez. Mórrott már a község határában, zenével fogadják a kiküldötteket. Nyéken, Kassán szintén testületileg várták őket. Monoron meg a szocialisták is azt kiabálták: „Eljének az ifjak, csak az eszme téves!” De hogy melyik eszme téves, ezek aztán megmagyarázták nekik.

Vizont az ifjuság is iparkodik az ilyen napokat emlékeztetéssé tenni. Ahol csak lehet, hazafias ünnepséggel köti össze kiszállását. A

lefolyt évben például minden kiszállása alkalmával felidézte, felfrisította magy Rákócziak emlékeit. Es surjára közadakozásból pár szál palmaragat vagy babérkoszorút küldetett.

Az Országos Széchenyi Szövetség példájára megalakult a Dunántúli Széchenyi Szövetség — Pécsen, a Délvidéki — Temesvárott. Kívánatos volna, ha minden megye területén alakulna egy. Mert így sokkal intenzívebb működést lehetne kifejtetni, mint mikor az ország területre 3-4 szövetség közt oszlik meg.

Megalakításában legyünk mi az elsők között!

A feljebb vázolt munkák és eredmények, azt hiszem, meggyőzték a kishitűeket arról, hogy itt nem nagyhangu doberverésről utópisziúkus álmokról, hanem egy kis lelkesedéssel és egy kis jóakarattal könnyen kivihető tervről van szó.

Ha elgondoljuk, városunkban mennyi fiatal jogász, tanító és tisztviselő van, kik ha hetenként csak 1-2 órát áldoznak a szövetség ügyeinek, gyönyörű eredményeket tudunk produkálni: igazán szegyenletes volna ránk, ha a felvetett terv megvalósítása lelkesedés és jóakarati hiányában dölne meg.

Előrelátom, felhívásunkat sokan majd azzal utasítják vissza: „sokkal jobban el vagyok foglaltva, hogy sem ilyen szocialistaskodásra ráérnek. Különben is színterem elég jó hazafi vagyok, ha állásbeli kötelességeimnek becsülettal megfelelek, stb.”

Nos, hát én erre azt felelem:

Az igazi hazafiaság ott kezdődik, ahol már áldozatok jönnek szóba. Különben is a paragrafusok és az állásbeli előírások nem merítik ki még az ember kötelességeit teljesen. Hátra vannak még azok a kötelességek, melyek szemmel láthatóan s hol sincsenek beikkelyezve, melyeknek kódexe a lelkiismeret. Ezek pedig azt mondják, az parancsolják: ha olyan eszméről van szó, melynek komolyságáról, nemességéről, nagyságáról meg vagy győződve, mely esetleg fajod, néped, nemzet boldogulását célozza, elmaradhatatlannul ott légy szolgálatában, még ha áldozatodba kerül is.

Mi pedig nem kevesebbet akarunk, mint küzdeni népünk jólétéért, nemzetünk boldogulásáért és hazánk nagyságáért!

Csima Jenő.

esze, hogy becsapja őket: A pör folyamán megmélthoztatott halni. Nem akarta, hogy becsüsk és végrehajtók kereskedjenek rajta. Elég volt, hogy ő csinálta az adósságokat, fizetni ám fizesse más, teszem az ő mostohalánya. Az Uristen azért bizonyosan megveri, amiért annak a szerencsétlen gyerekeknek a jussát is mind elverte, de hát mit tehet ő róla? Cudarok voltak az idők, sok az adó, áldatlan a kártyajárás, és a többi. Ugyis tetszik tudni, hogyan megy az, mikor az emberfia ellen már ördög és pokol összeszeesküszik.

Csak hogy ez sóvány vigasztalás volt annak a lánynak, kinek már most e földön senkije. A kastélyból kibecsültek, vagyonából kivetkőztetik, csak épen hogy a koldusbotot hagyják meg neki, mivel majd nyakába akaszthatja a világot. Nem akart tanúja lenni, mint kővavetyélik idegenek az ő jussát. Kiment a temetőbe siránkozni édesanyja sírhalmára. Szegény asszony, bizonyosan megfordult ott alant koporsójában, ha megtudja, mi volt az ő leánya.

Mire a déli harangó visszahívta a kastélyba, már zsidó volt ott az ur s neki semmi keresnivalója benne. Az ára nem is futotta teljesen az adósságra s akárhány hitellező hangos káromkodással toporzékolott e fölött való haragjában. A boldogtalan leánynak szive mélyéig nyílt minden gyalázó szó, nekijölt a cimerez kapu foszlott szarfájának s csöndben könnyezett. Nem volt, aki megvigasztalja volna, aki csak egy biztató, bátorító szót adott volna neki.

Azaz hogy mégis.

Beleznay Sándornak, az ügyvédbojtárnak a szive megeseit rajta. Odament hozzá, vállára tette kezét s a vigasztalás hangján mondta:

— Vigasztalodjék kisnuszony, jó az Isten, jót ad. Ő nem hagyja gyermekeit. Láska, engem is kibecsültek birtokomból s lám mégis itt vagyok,

szegényen bár, de farkaszemet nézek áldatlan sorsommal.

A hölgy alighogy az első szóra figyelmes lett, hirtelen fölkapta fejét s lefődte bánatos szép arcát, melyet előbb két fehér kezébe temetett, ijedten nézett a fiatalembőre.

Sándor is meghökent. A szó elhalt ajakán, darabig némán nézte azt a nőt, hanem azután kilört belőle a szenvedélyes kiáltás:

— Klementin! Hát lehetséges-e, hogy itt találkozzunk? Te vagy?

— Sándor! lebbent el szegény leány ajakáról a szó s maga se tudta, mi történik vele, csak odaborult a fiatalember keblére. Hanem a következő pillanatban már ijedten fejtett ki karjai közül s mikor a fiatalember tartani akarta, simánködő hangon kérte: Erressz, Sándor, erressz!

— Es miért eresztenél? kérdezte a fiatalember fájó szemrehányással.

— Mert... Mert én szegény, mert koldus vagyok.

— S mi vagyok én? nevetett föl Sándor keserű gúnnyal. Klementin, nézz föl teám, nézz a szemembe s mond, ráismersz-e a szegény ügyvédbojtárban a csak nemrég is büszke, gazdag jogászra? No de ha gazdag nem is vagyok, büszkének lennem mindig van jogom. Senkire nem szorulok, magam keresem meg s kenyeret, mellyel özevgy anyám ástalomát megterem. Jer galambom!

— Hová? kérdezte Klementin, különös megütődéssel.

— Egy szegény özevgyhez vezetlek, ki szeretni fog, mint tulajdon édes gyermekét. Édesanyámhoz viszlek, ki ezentul harmunknak fog teríteni s ránk adja majd áldását.

Klementin csak zokogott s mint valami kis gyermek hagyott tenni magát, a mit akartak.

Sándor fölsegítette a kocsiá, maga mellé ültette s repeső szívvél vitte haza szívének szép szerelme tárgyát édesanyjához.

A mit otthon bekopogtattak, Beleznayné épen valami vastag könyvből olvasott. Fölemelte szemét, kíváncsian nézett az érkezőtekre.

— Nézd anyám, ő az! rontott feleje lelkesedéssel Sándor. Kezet csókolt szülőjének, úgy folytatta. Az Uristen vezette utamba, ládd-e hozád hoztam elsőben is.

— Klementin talán? kérde Beleznayné, visszaemlékezve a fával folytatott délelőtti beszélgetésre, a gazdag Klementin?

— Ugy van, anyám, Klementin — kapott az asszony szavába hirtelen. Sándor, szíve gazdag éretyekben, birtokát azonban ma délelőtt adtuk el az árverésen.

— Mit beszélés? pattant föl ijedten Beleznayné, hogy a homlokára tolt szemüveg nyomában alácsuszott.

— Azt, hogy elhoztam hozzád, azt hogy szerezsd őt, hiszen elhagyottabb az elhagyottnál, árvaabb az árvánál. Edes, kedves anyám, délelőtt áldásodat kínáltad, nyuatsd hát fölénk áldó jobboldat s légy mindkettőnknek édesanyja.

Letérdeltek a földindulásától rémögő özevgy-asszony elé s szegény Beleznayné, mit tehetett volna, szívére ölelte mindkét gyermekét.

A nap épen búcsuzott a földtől, egy mosolygó sugara a szobába is behatolt, de hogy azt a festői csoportot, a mint a szegény anyának két rezgő örmökönynél véglegbeent, sietve húzta magát vissza: kár lett volna megzavarni három nemes szív néma ölelkezését, kik a lemondásban lelték föl életük vesztett boldogságát.

Kincs István.

ÚJDONSÁGOK.

Felhívás

Székesfehérvár intelligens keresztény fiatal-ságához, az alakítandó Székesfehérvári Széchényi-Szövetség tárgyában.

Széchenyi eszméi zászlótartókra találtak városunkban is. Mind több és több oldalról hangzik fel a kívánság, hogy a művelt ifjúságot egy — az Országos Széchényi-Szövetség testületébe tartozó helyi Széchényi-Szövetségben tömörüljenek.

A Budapestén, Pécsen, Temesvárt, Eperjesen diadalra vitt zászlót tehát ezennel kibonjuk. S a hazafiság és emberszeretet szent nevében kérve-kérünk minden lelkesen gondolkodó, érejt-ségit tett, vagy ezzel egyenrangú (tanító, jegyzői stb.) képesítést nyert művelt magyar ifjút, hogy szegődjék a zászlónkra irt eszmék szolgálatába. Kérdőnk: *Keresztény szellemű társadalmi akció!* Jelszavunk: *Magyarország legyen újra a magyaroké!*

Részletes utbaigazítás és megbeszélés az alakuló gyűlésen.

Azon reményben bocsájunk ki felhívási ívet, hogy rajta elmaradhatatlanul ott lesz minden székesfehérvári művelt magyar ifjú neve.

Hisszük: aki csak megérti az idők ítését; aki csak tisztán látja a vezetélyben forgó magyarság ügyét és átérzi a magyar ifjúságnak multaktól örökölt hagyományait s az ezekkel járó hazafiai kötelességeket: habozás nélkül táborunk bajnokává avatja magát!

Székesfehérvár, 1908. február hónapban.
Hazaifjú üdvözléssel:

Az előkészítő bizottság.

Sorozatos előadások. A ciszterci rendi székesfehérvári főgimnázium tanártestülete által rendezett sorozatos ismeretterjesztő előadások keretében a második előadást az intézet dísztermében február 16-án Kolb' Ciprián dr. tartja: ily címmel: Babona a szalonban. Kezdeté délután fél 6 órákor. Meghívó és belépődíj nincs.

A VI. filharmoniai hangverseny 1908. évi február 16-án vasárnap a Szent István Teremben az V. honvédkerületi zenekar közreműködésével fog megtartani. Karnagy: Frycsaj Richárd. — Műsor: I. „Magyar suite.” (Brahms Jánosnak ajánlva) Hoffmann Henrikől. a) A koronázóteremben. b) Románc. c) A puszta. Előadja a nagy zenekar. 2. a) „Barcarolla.” Tschalkowsky Péteről. b) „Kis szerenad.” Grünfeld Alfrédől. Előadja a zenekar. 3. „Szerenada”; fuvó hangszerekre. Dvorák A.-tól. II. Moderato quasi Marcia. II. Menüetto. III. Allegro motto. 4. „Magyar rohám-induló”, nagy zenekarra Liszt Ferencől. — Kezdeté este 8 órákor.

Adomány. Dr. Klancz György kanonok a Vizivárosi Kath. Kőr bálja alkalmával 20 s a színelőadás alkalmával 50 koronát volt kegyes a kőr pénztárának ajándékozni. Fogadja érte a kőr haláját és köszönetét.

Dalverseny városunkban. Sok gyönyört nyújtó élvezetben lesz részre városunk közönségének június 7-én és 8-án a pünkösdi ünnepek alatt. A Dunántúli Dalosszövetség az ünnepekre versenyre hívta fel a Dunántúli működő dalárdákat, hogy nemes versenyre kelve hiveket nyerjenek a magyar dal kultiválásának. A dalverseny sikere az előjelekből ítélve országoshírű lesz. **Médgyesy József,** a Dunántúli Dalosszövetség ügybuzgó titkára az előkészületi munkálatokat nagy részben befejezte. A verseny fényére és sikerére biztató jelenség, hogy a felhívás kibocsátására azonnal jelentkezett három jóhírű dalárda, a: Veszprémi Dalósegylet, Keszthelyi Iparosok Dalköre és a Tatatóvárosi Olvasókör Dalárdája.

A város közönségén a sor, hogy Székesfehérvár tradíciójához híven méltó fogadtatásban részesül a dalosokat.

Halálozás. Lukács Antal kereskedő hosszabb gyengélkedés és az utolsó szenteségek méltó felvétele után tegnap este fél 7 órákor 73 éves korában csendesen elhunyt. Felesége a jó férjet, barátait pedig egy jóindulattal, kedves, kedélyes öreg urat vesztettek benne. Temetése vasárnap d. u. 3 órákor lesz a Rákóczi-utcai gyászházból.

Beadvány a közgyűlésre. Ifj. Lics Ferenc, v. b. tag írásbeli beadványt adott a legközelebbi közgyűlésre. A beadványban azt kívánja, hogy a kocsi-lovat tartó gazdák a hadgyakorlatok alkalmával végzett szolgáltatásaiért illő jutalomban, kilométerenként 14 fillér díjazásban részesüljenek.

A keresztény kereskedelmi alkalmazottak köre saját helyiségében (beiv. kath. kör kisterme) szabad lyuceumi előadásokat rendeznek. Az előadások a legváltozatosabb műsorból, u. i.: felolvasás, szavalt, prolog, monolog, és egyfelvónásos szindarabokból fognak összeállítani. A legelső bemutató előadás f. hó 23-án d. u. 5 órákor kezdődik, melyre az ülőhely 30 és az állóhely 20 fillérért kapható az egyleti tagoknál, vagy a kezdetkor a pénztárnál.

Közgyűlés. Február 13-án tartotta az etyei Sz. József Temetkezési Egylet 12 ik évi rendes közgyűlését, amelyre a tagok nagy számmal voltak jelen. Ziegler Ferenc elnök megnyitván az ülést, Dicsőítések az Úr Jézus, szép szavakkal üdvözli a jelenlévőket s felhívja Muschek Ferenc jegyzőt, hogy az egylet mult évi működéséről jelentést tegyen. E jelentés szerint az egylet mult évi bevétele 6000 kor. 85 fill. amelyből temetkezési illeték, beirásai díj, kamat 2176 kor. 42 fill. Kiadás kifizetett temetési járulék 1768 kor. egyéb 191 kor. 76 fill. Készpénz az egyletben 3755 kor. 14 fill. a kézi pénztárban 375 kor. 95 fill. A tagok száma 1907. dec. 31-én 1193. E jelentést a közgyűlés helyeslőleg tudomásul vevén, Magdics István díszelnök a közgyűlés lelkes helyeslésével szívóbb fakadt köszönetet mondott az egylet buzgó tisztviselői karának. A tisztviselői kar azután 3 évi működése után lemondván, újra nagy lelkesedéssel megválasztottott. I. elnök Ziegler Ferenc, II. elnök Heim Ferenc, jegyző Muschek Ferenc, pénztárnok Muschek József, gondnok Fizekker Ferenc. Muschek József indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy a beiratások ezután minden hónap első vasárnapja délutánján lesznek.

Értesítés. A vasutas szövetség által rendezendő szabadelőadások 1908. évi február hó 16-án d. u. 4 órákor folytatódhatnak a városháza nagytermében, mely alkalommal Dr. Tunner Károly ur a háztartás kényelméről fog előadást tartani. — Az előadás egy a férfi-, mint a hölgy-közönségre nézve egyformán érdekes lesz, kerjük tehát, hogy minél számosabban jelenjenek meg. — Szabad bemenet! *A Vasutas Szövetség.*

Fősorozások a váli járásban. A váli járásban a fősorozások az egyes községeket illetőle a következők sorrendben fognak megtartani: Március 2-án: Tordas, Alcsut, Vértesboglár, Bicske és Vertesdoboz.

Március 3-án: Csabdi, Etyek, Bot, Tárnok, Diósd, Szár, és Bodmér

Március 4-én: Gyurókuldó, Kajászószentpéter, Vértesacsa, Pázmánd, és Martonvásár.

Március 5-én: Tabajd, Vezreb, Mány Felcsut, Ujbarok, Sósut és Pusztázámor.

Március 6-án: Vál és Baracska.

A szféhérvári kath. legényegylet ifjúsága 1908. évi február hó 23-án saját hazájában (Távirada-utca 6.) könyvtára javára zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti-díj: személfegy 1 kor., családjegy 1 kor, 60 f. Kezdeté este 8 órákor. Felülzetesek köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

Névmagyarisítás. Blum János pusztavámi illetőségi budapesti lakos, vezetőit nevével belügyminiszteri engedéllyel Radó-ra változtatta.

A keresztény-szociálista munkások szakszervezete jövő kedden (18-án) d. u. 2 órákor rendkívüli közgyűlést tart. — Munkástestvérek, mindnyájan ott legyetek!

— **Egy ceruzáért.** Neveket nem említünk, elég az ahhoz, hogy megtörténjen. Egy szegény vándorlegény, vagy mondjuk inkább: egy szegény ördög a mult héten városunkon utazott keresztül. A téli idő nagyon keserves mostanában a szegény mesterlegényekre. A sztrájkok, a pénzhiánya tönkre tett mindent. Az ugratók zsebre-vágván az igazsáért nekik járó költségeket, vígan dörzsölik a markukat és biliárdoznak tovább, a szegény mesterlegény pedig nyakába szedi az országot a megye — hazafelé, az édesanyjához. Ott legalább lesz szeretet is, megkényér is, néha napján puha, fehér kalács is. Mikor Fehérvárra ért, kifogyott már mindenből — csak az üres gyomra maradt, meg a hideglőt remegő tagjai. Furcsa dolog az, mikor az ember szétlén és csak egyet lát mindenütt; az ürességet, azt, hogy sehol semmi nincs. Koldulni olyan gyálatosos dolog, azt hiszi, hogy akkor az utolsó csepp vére is az arcába szökik. Valahogyan előhalászott a zsebjéből két krajcárt, vett rajta egy levelezőlapot: A vasuti váró tereben leült és írni akart. Ceruzája azonban nem volt. Kérni röstelli. Ott látott egy asztalt, annak kihúzza a főkáját, véletlenül talált benne egy ceruzát. Kezde az írást, iromba betűkkel ezenképen:

Kell levelem Székesfehérvárról, a vasuti állomáson.

Kedves Szülőanyám!

Kivánom, hogy soraim friss, jó egészségűben találgják. Ne legyen a sorsuk olyan szomorú, mint az enyém most. Kedves édes jó szülőanyám, nagyon fázom, éhes is vagyok, kifogytam már minden költségéből, az utolsó pénzem ez a két krajcár volt, a mirn ez a levelezőlap voltam. Talán ki se bírom ezt a nagy nyomorságot. Küldjön . . .

Itt valaki rátette a legény vállára a kezét. Egy csendő volt. Látta, hogy olyan késégsécsétt formájú emberrel van dolga, a ki a rend emberei szerinti mindenre képes lehet, hát megszólította:

— Kicsoda maga? Igazolja magát.

A legény megmondta, azt is, hogy honnan jön, azt is hogy hová menne, ha pénze volna. Mondta, hogy éhes. A rend embere azonban nem az érzelmek és nyomor motívumai után indul.

— Hol vette azt a levelezőlapot?

— Itt az állomáson.

— Hát ez a ceruza kié?

— Ezt? . . . ezt? . . . akadozott a legény.

— Csak ki vele! — rivall rá a csendő.

látva, hogy már kezében a bűnre vezető első fonalcستا.

— Ezt itt találtam az asztalfiókban.

Híába szabadkozott. Beismerte, hogy idegen jószághoz nyult. Az pedig bűn. A rend embere pedig bünt keres. Ez a hivatása.

Bekisértek szegényt. Másnap már a bíró előtt állott a törvényházban. Elmondott mindent úgy, a hogy történt, töviről hegyire. A bíró végighallgatta.

— Hát aztán evett-e már?

— Igenis ettem bíró ur, rabkosztot.

— Hát a vasut mennyibe kerülne hazáig?

— Kerek egy forintba.

— Itt van — mondotta a bíró s kezébe nyomta a pénzt.

A legény megállott. Jó ideig állott.

— No mi még a kívánsága?

— Az, hogy adjon a bíró ur egy írást nekem. Mert ha csendő meglátja újra, tudja, hogy tegnap befogtak s ma már szabadon járok, nem hiszi el, hogy igaz uton kerültem ki az lsten szabad ege alá, nem hiszi, hogy a bíróságban van annyi igazalom, hogy megkönyörül a szegény ember bajján.

— Jól van — mondotta a bíró s megadta az igazolványt.

— **Tea-estély.** A Székesfehérvári Keresztény Kereskedelmi alkalmazottak Köre február 20-én családias tea-estélyt rendez.

— **Vasuti szerencsétlenség.** Balatonkajár községben dolgoztak a munkások a balatonparti vasut építésén. Eközben egy vasu ikocsi a fűkező gondatlansága folytán elszabadult s a lejtős vágyon nagy gyorsasággal visszahozta. Ez az elszabadult kocsi szerencsétlenség okozója lett, elgázolta Szabó János vasuti munkást, ki oly súlyos sebesülést szenvedett, hogy előreláthatólag gyógykezelése huzamosabb időt vesz igénybe.

Szép siker. Jáborek Viktor, ki a nyugalomban vonult Mönich Károly városi leveletarost, hosszabb idő óta ritka buzgalommal és szakértelemmel helyettesíti, ma lette is Budapesten jó sikereit a leveletarosi vizsgát. Gratulálunk!

Gyilkosság Szabadbattyánban.
Rémcs. gyilkosságnak híre érkezik a szomszéd Szabadbattyán községből. Unyi János szárhégyi lakos, ki már apagyilkosságért 12 évi fegyháza alá, tegnap délután meggyilkolta sógorát, Lukács Istvánt. A gyilkosság kivitele vértfagyaló kegyetlenséggel történt, de előzményei is érdemesek arra, hogy a rémes eset megtörténtének magyarázó okát keressük bennük. Unyi János házastárs, rideg lelkű ember volt, Szárhégynek valóságos réme, kitől mint apagyilkostól idegenkedett az egész környék. A családi élete sem volt irigylésre méltó, ütötte-verte feleségét, ki már nem egyszer megkísérelte, hogy ott hagyja urát. Ez a terve végre sikerült, bátyjához költözött, férjének örökös kínos bánatuká elől. A válópórt is megindította férje ellen, kire nézve a tegnap lefolyt törvényszéki tárgyalás butul ütött ki. Unyi János kocsiára ült s fellázadt lélekkel indult haza. Szabadbattyánra érkezvén, beült a kocsmába. Itt iszogatót, míg sógora is betévedt a kocsmba. Unyi afigyog megpillantotta sógorát, kire feleségének pártfogásba vétele miatt halálosan haragudott, nekirohant s egy nagy késsel szíven szúrta. A szánalomraméltó ember összeesett s még csak néhány percet adott neki az élet, hogy végvonaglásaiban kiszenvedjen. Unyi János látva, hogy a gyilkosság után is van benne élet, még egyszer felfogta kését és végig-hásította vele sógorának nyakát. Aztán feleségét kereste halálra; azonban a gyilkosság hírére üldözőbe vették. Ő bujdosott egy ideig üldözői elől, azonban végre mégis sikerült elfogni.

Jó házikoszt kapható Megyeháztér 13. sz. alatt.

— **Fregoli.** Levél a szerkesztőhöz.
Igen tisztelt szerkesztő ur!

Nagyon jól mulattunk azon a pompás hírcskén, amely a közkedveltség tengerében lubickoló és már kövérségénél fogva is mindig felülmaradó barátunk, *Lanzerits Antal* neve körül forog. Lanzerits barátunk jóiú és sokoldalú ember, de a neve még őt is messze-messze felülmulja. De ha most igazában a dolog érdemét nézzük, magyarul szólva, nem skandalum-e az, hogy valakinek olyan neve legyen, a melyen a mi szittya nyelvünk minden bűjében bukfoncnet vet? Készséggel megengedem én, hogy közkedvelt barátunknak valamennyi őse becsülettel viselte a Lanzerits nevet. Tudjuk azt is jól, hogy Lanzerits barátunknak apja hajóskapitány volt, akit nem ütött ugyan le a hajókötel, de adott a házának 24, szóval: *húszonnegy* — akár hiszi valaki, akár nem — fiat, ezek közül a legifjabb, vagyis a húszonnegyedik a mi közkedvelt barátunk satnyának nem nevezhető egyénisége. Tudjuk azt is, hogy akinek a húszonnegyedik és legkisebb fia, a fészektlentő, ilyen legény, hogy a tornában és a pohár mellett nincs legény, aki benne hibát ejthetne, mondani: igaz, hogy a Lanzerits név ilyen jicsőséges és megérdemli, hogy sokat emlegessék, de azért mégis vallom és ettől nem állok el soha, hogy ilyen nevet a magyarság és magyarosodás szempontjából nem helyes dolog viselni. Lám, ha László, vagy Lantos, vagy Lovas, vagy Levendula, vagy tudom is én mi volna a neve, akadna-e magyar ember, aki ennyiféleképpen írná azt ki? Ugy-e, hogy egyetlenegy sem. Hiába! magyar embernek titáni és szififuseri munká az ilyesmi, mivel pedig a titánok és a szififuserok görög és titán urak valának, magyar ember gyomra pedig egyiknek se veszi

be se a kosztját, se a nyelvét, azért ne fárasztanak bennünket ilyen borzasztó nevekké, amelyek még a postástudományt is majdnem hanyattfejték. Czapary László dr. iskolászéki elnök ur a legutóbbi iskolászéki ülésen indítványt terjesztett be az iskolászekhez, hogy tanítóinkat kötelezzük a névmagyarításra. Az iskolászek elvben hozzájárult ugyan a jóra való eszméhez, de végül mégis azt határozta, hogy — sajnos! — nem érzi magát elég erősnek arra, hogy ily nehéz, dologban követeléssel lépjen fel. Igaza van neki is, de még inkább igaza van a derék s csontjág-velejéig következetesen magyar iskolászéki elnöknek. S ha nem is lehetne végrehajtani az indítványt — hiszen akkor elsősorban a Havranek nevet kellene megmagyarosítani — legalább is alkalmazni kellene a *szelid nyomást*. Ugyebár helyes!? Tisztelettel egy magyar nevű *lanferfu*.

— **A Fejérmegyei Takarékpénztár** folyó hó 15-én d. u. 4 órakor tartotta rendes évi közgyűlését, melyen az akadályoztatása miatt meg nem jelent gróf Zichy Aladár elnököt Molnár Béla igazgató tanácsos helyettesítette. A szép számban megjelent részvényesek a beérkezett zárolásadásokat, valamint az igazgatóságának a 73386 korona 25 fillér tiszta nyereség felosztására vonatkozó javaslatát egyhangulag elfogadták és a 35. sz. osztalékszelvényének február hó 17-től kezdve az intézet pénztáránál és Budapesten a Magyar Leszámitoló és Pénzváltó Banknál darabonként 65 koronával való beváltását elrendelték. Jótékonycélra 2000 koronát utalványozott a közgyűlés. Az igazgatóságának, felügyelőbizottságának és a tisztikarnak működéseért a közgyűlés Vida Pál részvényes indítványára köszönetet mondott.

— **Az Otthon kávéházban** levő mozgófényképek legújabb műsora: 1. Egy nap a francia hadihajón. 2. Szél a tengerparton. 3. Lepke vadászat. 4. Borzasztó hátha. 5. A kis vak. 6. Olimpiai játékok. 7. Hagy szaladok kenyérrért. 8. Modern utcái rablók. 9. Gyermekek fürdő. 10. Csoda album.

— **Országos jubileum** zárandoklat **Lourdesb.** Boldogságos Szűz Mária megjelenésének 50 évfordulója alkalmából méltóságos és főtisztelendő dr. Prohászka Ottokár megyés püspök ur védnöksége és nagyságos főtisztelendő dr. Giesswein Sándor ur, biersi apát, kanonok, országgyűlési képviselő és a Szent István-Társulat elnöke vezérlete mellett vezetik: főt. Kompank József esperes-plebános, főt. Fehér Ferenc és főt. Pásztorok József plebános urak. Indulás. 1908 márc. hó-án: A utirány: Budapest—Fiume—Budapest. III. osztály 205 korona, II. osztály 395 korona; I. osztály 500 korona, amely összegben 8 napi szállaló ellátás is befoglalatik és pedig Lourdes 4 nap, Padua 1 nap, Milano 1 nap, Marseille 1 nap, Genua 1 nap, B) Utirány: Ugy mint fent Lourdesig, vissza Genova—Pisa—Róma—Loretto—Fiume—Budapest. III. osztály 260 kor., II. osztály 450 kor., I. osztály 500 korona, amely összegben 11 napi ellátás is befoglalatik és pedig Milano, Marseille, Genova 1 —1 nap. Lourdes 4 nap. Róma 4 nap. Részletes programok a következő helyeken kaphatók: Főtisztelendő Fehér Ferenc plebános Ebed (Esztergommegye), Magyar utazási Vállalat r. t. Budapest, IV., Esküt út 3 szám.

Az Egyházmegyei könyvnyomdában egy jó házból való fiu — aki lehetőleg két középosztályt végzett — tanulónak felvételt.

— **Felmentett keresztény-szocialisták.** Kremkó József, Pluhár Ferenc, Abel András, Rozbora József keresztény-szocialista építőmunkásokat, a sóskuti egyesület tagjait — nánágosok elleni erőszak címén bevádolta Noli Antal a váli járásbírósnál amiatt, hogy állítása szerint a munkások lenyegtetéssel követelték tőle nagyobb munkabért. A váli járásbírósg elítélte őket 10—10 napi fogházra. A ker. szocialisták felebbettek s a tegnapi tárgyaláson aztán a helybeli kir. törvényszék megsemmisítvén a váli járásbírósg ítéletét, felmentette őket. Ügyüket Lakatos Géza dr. ügyvéd, az „Igaz Szó” főszerkesztője véde.

— **Notórius tolvaj.** Csákvár községben a napokban lelepleztek egy tolvajt, akiről kiitt, hogy életének sulypontja, vágya rendszeres tolvajlásokban mérül ki. Katona Ferenc a tolvaj alak ki legutóbb Minárik Ferenc lakását fosztogatta ki a 11-ére virradó éjszakán. A ház népe nem volt odahaza s így a jó alkalmat dehogy mulasztotta volna el Katona uram. Bemászott az ablakon s a lakásban kiterített elemőzsiából előbb jól befalatozott s aztán újult erővel esett neki tolvaj vágyai kielégítésének. A mit talált, pénzt, ruhát s.b. lefoglalt s kifosztotta az egész házat. A csendőrök jöttek nyomára a dolognak, kik nála általános házkutatást tartottak. Egy jó kocsi rá való holmi került elő rejtékhelyéből. Dobszóval adták tudtára a községnek, hogy jöjjön ki ki látni a maga elidegenített jószágát. Katona uramat persze a fogházba szállították.

— **Gyilkos kis fiu.** Nagylángon egy alig 5 éves kis fiu, a Gáspár Pista gyilkosa lett tolvajjátszó pajtásának. A csütörtöki napsugaras enyhe idő kicsalta a falu gyerekeit az udvarra s kint játszottak a téli napsugár verőfényében. A zajos vig játékot egyszerre rémes katasztrófa zavarta meg. Gáspár Pista meggarhagató egyik jó pajtására s felkapta a kezégyébe eső vaslapot s úgy a fejéhez vágta pajtásának, hogy szegénykét előntötte a vér. Haldokolva vitték az orvoshoz, de még az uton kilehelte ártatlan lelkét. Gáspár Pista meg fél a büntetéstől!

SCOTT-féle Emulsio

rendkívül erősítő hatással van az egész szervezetre, gyógyítja és erősíti a tüdőt. **Köhögést és meghűlést** bármily makacs és hosszadalmas legyen az, a SCOTT-féle Emulsio gyorsan megszüntet. Még a sorvadásos betegeknek is könnyebbülést szerez a

SCOTT-féle EMULSIO

feltéve, hogy ha idejekorán használják, mely esetben állandó, tartós gyógyulást eredményez.

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 fillér. Kapható minden gyógyszerárban.

— **Élet-halál harc** apa és fiu között. Egy apa és fia között lefolyt hátkörzongató viaskodásról értesülünk Tabajdról. Bátor István és 21 éves fia, Lajos, tabajdi lakosok együtt dolgoztak az udvaron. Előzéken heves szóváltás történt közöttük, öre mentek s egymást hentergették a föld sárában. Az apa, ki a hercehurcában a rövidbetet húzta, beszaladt forgópisztolyáért s rálőtt fiára. A golyó a szíve alatt ment be s oly sulyos sebesülést ejtett a fiun, hogy állapotja életveszélyes. Az apa és fiu között lefolyt szomorú kimenetelű harc a helybeli törvényszék előtt nyereséges elintézt.

— **A fehérvári legények.** Ifj. Fister János, Molnár Mihály, Szigli József és Ferenc, Filó Ferenc, Krisztián Szabó Imre, Szabó Imre a Szakál-féle öreg-utcai vendéglőben parázs-erekdedést rögtönöztek még az ősszel, valószínűleg az új bor illumináló hatása alatt. Úgyük má került felszínre, az első kettő 15—15 korona, a löbbiek fejenként 10—10 korona pénzbüntetésben részesültek. Minthogy nemcsak egymás fejét zuzzták be, hanem a korcsmai felszerelés is összerörték, 30 korona-kártérítésre is kötelezték őket.

SZINHAZ.

Csütörtök, febr. 13.
A kereskedelmi akadémia javára a szokásos évi színelőadás az idén is zsufolt ház előtt folyt le. A színészek jóakarattal, a diákok vastányerrel állták a sarat. Mi legjobban Csendes

Aliszt dicsérjük, aki kedves megjelenésével és bájos szavalaival az estély legértékesebb darabját adta. Medgyaszay pompásan énekel, mint rendszeren. Hidi pajkós-kedvesen, Solty pedig a töle megszokott igaz művésztől énekel. Kifogásunk csak Inke ellen lehet, akinek éretlen izlését némi gyóztuk eléggé bámolni. Valamit kuplét adott elő, a mi még egy orfeumot levétellet szybarita váznak is sok lett volna. A tanulság az akadémia intézőségére nézve pedig csak az, hogy a színészek legerősebben fogadott józslésére semmi se szabad adni. A hangverseny után A Pajkós diákok ment elég jó előadásban.

Csütörtök, febr. 13.

Az ember tragédiája. Leszállított helyárák. Telt ház.

Heti műsor: Vasárnap délután: Katona története, este: Bálykirályné.

Hétfő: Orpheusz.

Kedd: Ember tragédiája, Fáy Szeréna felléptével.

Szerda: Magdolna, Fáy Szeréna felléptével. Csütörtök délután: Csikós (ifjúsági előadás), este: Doktor ur, Bátori jutalomjátéka.

Péntek: Varázskeringő, Ardó Ilona fellépte. Szombat: Bálkirályné, Ardó Ilona fellépte.

Anyakönyvi statisztika.

1908. február hó 8-tól február hó 15-ig.

Születés. Született: 12 törvényes fiú, 5 leány, 0 törvénytelen fiú, 0 leány; ezekből halvaszületett törvényes fiú 0, leány 0, törvénytelen fiú 0, leány 0. Összesen 17.

Halálozás. Elhalt: 13 fi, 8 nő; ezekből 7 éven aluli törvényes fiú 3, leány 1, törvénytelen fiú 0, leány 0, 7 éven felüli fi 10, nő 7. Összesen 21.

E szerint a születést a halálozás 4-el mulja fölül.

Elhaltak. Szép Terézia r. k. 4 hónapos, Csutora-utca 2. — Szentcs János r. k. géplafalatos-segéd 21 éves, Gyilmócs-utca 37. — Székely Jánosné, Budicz Julianna ref. születésű, 28 éves, Szt. György kórház. — Momegai János r. k. 12 napos, Szömörce-utca 8. — Málcs Imre r. k. kisbirtokos 49 éves, Kertalja-utca 14. — Sánta Károly ref. napszámos, 68 éves, Szt. György kórház. — Polcz József r. k. 1 hónapos, Öreg-utca 11. — Lendvai Mihály r. k. kisbirtokos 76 éves, Százszólek. — Haupt Ferenc r. k. napszámos 69 éves, Szt. György kórház. — Nyikos János r. k. kőműves-segéd, 39 éves, Vásár-tér 3. — Özv. Fröschl Károlyné, Mencez Mária, r. k. 63 éves, Olaj-utca 50. — Berta Sándor r. k. szolgáló szeszgyárban, 51 éves, Bórgyárudó. — Szilva István r. k. 2 hónapos, Jancsár-utca 2. — Makra Lajos r. k. próba csendőr, 26 éves, Vásár-tér 21. — Szegő György r. k. földműves napszámos, 76 éves, Csordás-utca 14. — Özv. Báthory Józsefné, Zrumitzky Julianna, r. k. 93 éves, Halász-utca 2. — Gabrovits Józsefné, Boros Katalin, r. k. 58 éves, Csutora-utca 5. — Horváth János ref. városi rendőr, 48 éves, Kert-utca 43.sz. — Özv. Szabó Ferencné Bakos Anna r. k. 58 éves, Olaj-utca 65. — Özv. Pesszer Jánosné Füzy Teréz r. k. 85 éves, Kossuth-utca 10. — Özv. Belohovszky Károlyné Posztóczy Borbála r. k. 77 éves, Kert-utca 9. sz.

LEGJOBB CIPÓTISZTÍTÓSZER

NIGRIN

mely a legpompásabb fényt adja és a bőrt tartóssá teszi. NIGRIN egészségi szempontból melegen ajánlható, mert NIGRIN folytonos használatnál is a bőrt légmentesen el nem zárja, úgy hogy a láb kipárolgását nem akadályozza.

ST. FERNOLENDT, Bécs

cs. és kir. udvari szállító.

Mindenütt kapható!

KOVÁTS PÁL

fűszer, csemege, ásványvíz, bel és külföldi borok és pezsgők,
gazdasági cikkek és veteménymagvak raktára.

Céggfennállás 1840.

SZÉKESFEHÉRVAR.

Céggfennállás 1840.

Van szerencsém a tavaszi időnyre ajánlani arankamentes lucerna, vörös here, baltacim, oberdorfi, lekendorfi, mamuth és olajbogyó takarmányrépa-, továbbá angol, francia, olasz perje, mezei komocsin, árva-rozs-nok, pázsitfű, mohar, bükköny stb. magvakat. Különféle friss konyhakerti magvak! Kék-galic, kénpor, raffia, permetező- és kénező-gépek!

Különféle száraz és olaj-festékek, kencék, (firnis) lakkok, ecsetek stb. — Főraktár pormentesítő padló olajból.

Bőjtű időnyre állandóan friss tengeri halak pácolva és füstölve! — Füstölt hal kitűnő ízű, 2 korona kilója.

Angolna, francia és belföldi szardinia olajban. Pisztráng.

Ó-bor literje 42 kr. üveg nélkül!

Szíves megrendeléseket kérve, kiváló tisztelettel

Kováts Pál.

HIRDETMÉNY.

Nagymennyiségű első osztályú szokvány minőségű sima és gyökeres **Riparia-Portalis**, **Rupestris-Monticola** és **Vitis-Solonis** amerikai vadveszű, valamint ugyanily-alanyra nemesített első osztályú szokvány minőségű a legjobb bor és csemegefajta

gyökeres fásoltványok

hozhatnak általunk forgalomba.

BADACSONYVIDÉKI SZÖLŐTELEP

kezelősege, Tapolca (Balaton mellett).

SCHMÖLTZ LÁSZLÓ

CIM, CIMER, SZOBAFESTŐ és MÁZOLÓ
SZÉKESFEHÉRVAR, VÁSÁRTÉR 17. SZÁM.

== Elvállal minden e szakmába vágó munkát a legnagyobb igényeknek megfelelőleg, szolid árak mellett. ==

Ugyanott egy jó házból való fiú tanulónak felvétetik.

ELECTRO BIOSCOP (Mozgó fényképek)

az „OTTHON” kávéházban Kossuth-utca 17. sz.

Naponta 2300. méter film bemutatás!

Szabad bemenet! I. rendű cigány zenekar! Buffet.

MOTORVEVŐK FIGYELMÉBE!

HERKULES-MOTORVÁLLALAT, Budapest, V., Váci-ut 30.

Ajánlja egy cséplési, mint malomüzemre kitűnően alkalmas, legegyszerűbb benzínlokomobiljait, melyek V. ker., Váci-ut 30. szám alatti gyárban bármikor üzemben megtekinthetők.

Teljes jótállás
kifogástalan üzemért!

Üzemzavarok kizárva! Bámulatosan egyszerű szerkezet!

Redkivül csekély benzinfogyasztás!!! — 13—14 éves fiú is kezelheti!!!

Arjegyék ingyen! Olcsó árak részletfizetésre!
200 drb. elismerő levél a Magyarországon üzemben levő motorokról!

MEGHÍVÓ.

A BODAJKI KERESZTÉNY FOGYASZTÁSI SZÖVETKEZET ÉVZÁRÓ KÖZGYŰLÉSÉT

1908. február 23-an délután 5 órakor tartja a bodajki Kath. Kör helyiségében, melyre a tagok meghívotnak.

Tárgy:

1. Az igazgatóság és a felügyelő bizottság jelentése és az évzáró számadások beterjesztése.
2. A felmentések megadása.
3. A tisztanyeremény felosztása feletti határozat.
4. Öttagú felügyelő bizottság választása.
5. Indítványok ha a közgyűlés előtt négy nappal az igazgatósághoz beadtak.

Bodajk, 1907. február 12.

Az igazgatóság.

HIRDETÉSEK FELVÉTELEK!!!

A Bodajki Keresztény Fogyasztási Szövetkezet

Mérleg-számlája 1907. évről.

V a g y o n		K.	f.	K.	f.	T e h e r		K.	f.	K.	f.
Készpénz				328	78	279 részvény á 10 kor.		2790	—		
Árukészlet				6698	68	Felnevetvett osztalék		398	78	3188	78
Adósk				3988	82	Kölcsön számla		2400	74		
Felszerelés				2562	87	Kamat számla		130	50	2531	24
1 drb. központi részvény				100	—	Árufolyó számla				1444	02
Hitelszövetkezeti törzsbetét				372	—	Felszerelés mint holttőke				2562	87
				14051	15	Felszerelés alap mint évi összege		3484	—		
						Folyó évi 50%		425	12	3909	12
						Egyenleg mindt osztalék				425	12
										14051	15

Nyeresség-veszteség-számla.

K i a d á s		K.	f.	K.	f.	B e v é t e l		K.	f.	K.	f.
Liázbér				450	—	Nyers bevétel				3522	42
Személyzeti számla				1049	—						
Adók és illetékek				200	88						
Üzleti teherszámla				882	30						
Tartalék alapja		425	12								
Nyeresség mint osztalék		425	12	850	24						
				3522	42					3522	42

Év elején tagja volt a szövetkezetnek 175 tag 243 részvényyel.

Év végén " " " 174 " 279 "

Évi forgalom 36,429.72 korona.

Bodajk, 1908. január 27-én.

Szentiványi Károly, elnök.

Magyar Sándor, alelnök.

Fehér Sándor, Hegyi Mihály, Herman Ferenc, Ivanits József, Krár István, Medve János, Mooró Mihály,
Rézman József, Sábicz Márton, Zahola Károly, Sábicz György,
mint választmány.

Jelen zárszámadásokat átvizsgáltuk, helyeseknek és az üzleti könyvekkel igazoltnak bizonyítjuk.

Bodajk, 1908. február 2-án.

Andocsi Ferenc, Laszczik Lőránt, Kiss Pál, Schweighardt József,
mint felügyelő bizottság.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.